

[Finansministeren]

genopretningspolitikken for alvor kan lykkes. Det er den overordnede interesse. Vi kan diskutere ændringsforslag nr. 537 og 1015, men det, der står tilbage, når vi er igennem afstemningerne, er et finanslovsforslag, der opfylder den målsætning, der har været opstillet, for at genopretningspolitikken kan lykkes, for at ubalancerne i dette samfund kan bringes ud af verden.

Når vi til næste år bringer os i en situation, hvor underskuddet nedbringes til 14,5 mia kr., sammenlignet med de 80 mia kr., der var optræk til, da regeringen tiltrådte i 1982, er der to hovedforklaringer på det. Den ene er, at det er lykkedes at holde uændrede budgetter målt i faste priser, en vandret udgiftskurve i virkeligheden. Den anden er, at det er lykkedes at få en økonomisk vækst, større end i næsten noget andet industriland, og dermed også et højere indtægtsgrundlag for det offentlige. Kombinationen af den økonomiske vækst og den stramme udgiftspolitik bringer os frem til den meget glædelige situation, at vi nærmer os ligevægt på statsfinanserne.

Jeg tror godt, jeg kan sige, at det, man vistnok misunder os i mange lande, er, at vi er kommet i en situation, hvor vi med denne stramme udgiftspolitik alligevel er i stand til at præstere en økonomisk vækst, som er større end i de fleste andre lande.

I andre vesteuropæiske lande gør man sig også meget store anstrengelser for at holde udgifterne nede. Resultatet er ikke så godt som i Danmark, og man når ikke den samme økonomiske vækst. Der er en række eksempler i Vesteuropa på, at man i realiteten, til trods for tilbageholdenhed med udgifterne, ikke får underskuddet reduceret.

Jeg synes, vi har grund til at konstatere med tilfredshed her ved tredje behandling af finanslovsforslaget, at her lykkes det både at fastholde den stramme udgiftspolitik og at få en betydelig økonomisk vækst og dermed også at få underskuddet på statsfinanserne bort.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Finansministeren har nu meddelt, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 556 tilbage. Ønsker andre at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal ganske kort sige til finansministeren, at jeg sandelig håber, at han snart kommer til at genopfriske sit bekendtskab med vore ændringsforslag til finanslovsforslaget. Jeg kunne da godt ønske, at vi havde fremsat de over 1.000 ændringsforslag, som der vitterlig stadig væk er behov for.

Det har åbenbart været en stor belastning for finansministeren at skulle gå dem igen, og jeg kan da kun beklage, at han ikke har været udsat for den belastning i år. Jeg håber, at vi med en stigning i antallet af medlemmer af fremskridtspartiet igen vil kunne belaste finansministeren med disse ændringsforslag.

Det er rigtigt, som jeg sagde i min tale, at vi kun har fremsat 15 forslag i år. Det er alt, alt for lidt, men det var dog at starte et sted. Jeg kan forstå, at det vil regeringen overhovedet ikke være med til.

Det skulle egentlig være overflødig at fortælle en finansminister, at der er ni nuller, hver evig eneste gang man siger »milliard«. Uanset om det er 14 eller 40 eller 80, er finansministeren og regeringen ikke kommet frem til det mindre underskud ved at lave besparelser. Man har kun fået det hjem ved at pålægge befolkningen og dermed også erhvervslivet øgede skatter og afgifter.

Ja men hvorfor gør man det ikke én gang for alle? Det ville da egentlig være flot allerede i 1986 at kunne sige: nu er underskuddet nedbragt til nul. Med et snuptag kan man gøre det. Vær så god, betal regningen, så har vi julefred i sindet, og vi har balance på budgettet! Det ville da egentlig være – i hvert fald efter finansministerens betragtninger – den nemmeste måde at gøre det på.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg vil gerne rette en misforståelse, som fru Pia Kjærsgaard gør sig skyldig i. Det har aldrig nogen sinde belastet finansudvalgets eller folketingets tid, og jeg kan heller ikke forestille mig, at det skulle have belastet finansministeriets tid, at tage sig af de godt 1.000 ændringsforslag til finanslovsforslaget, som tidligere fremkom fra fremskridtspartiet. Der var ikke nogen, der kunne drømme om